

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jany Komínkové a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: O.H., bytem ...
zastoupen JUDr. Juditou Jakubčíkovou, advokátkou, se sídlem
Klatovy, Krameriova 139,

proti

žalované: **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem
Praha, náměstí Hrdinů 1634/3,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2017, č. j. MV-99181-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2017, č. j. MV-169109-4/SO-2014, jímž bylo změněno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a

migrační politiky (dále jen „prvoinstanční orgán“), ze dne 12. 7. 2017, č. j. OAM-10784-40/PP-2014 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla podle § 87e odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu, neboť není rodinným příslušníkem občana EU uvedeným v ustanovení § 15a téhož zákona.

II.

Žaloba

2. Předně žalobce uvedl, že žalovaná si absolutně nečinila žádné násilí (a to bez jakékoliv urážky) v tom směru, že na jedné straně v některých momentech připouští, že žalobce je synem, byť nevlastním, pana V.K. a vlastním biologickým synem V.K., na straně druhé - rozhodnutí, které vydala, je vůči žalovanému naprosto neúčinné, neboť datum narození žalobce je zcela jiné, než je uvedeno ve zmíněném rozhodnutí.
3. Přes tyto závažné skutečnosti žalobce podává tuto žalobu, když žalovaná, jak již bylo naznačeno, uznává i neuznává to, že je žalovaný rodinným příslušníkem v domácnosti jeho matky a pana V.K. Stále žalovaný odmítá skutečnost, že ustanovení § 15a) zákona o pobytu cizinců má nejen odstavec 1), ale i další odstavec 2), kde je nutné vzít do úvahy, že žalobce dříve žil na Ukrajině se svojí matkou V.K., která se provdala za občana Slovenské republiky a všichni spolu žijí v České republice v K.
4. Rovněž tak nelze opomíjet skutečnost, že žalobce byl skutečně závislý a v podstatě je závislý dodnes na výživě od svého byt' nevlastního otce a od své biologické matky. Jedná se totiž o to, že žalobce se nemůže do této doby zaměstnat, když doposud nebylo jeho žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu vyhověno. Je pravdou, že zákon o pobytu cizinců na území České republiky ve svém ustanovení § 15a upravuje, koho lze podřadit pod pojem rodinný příslušník občana Evropské unie. V odstavci 1) citovaného ustanovení pod bodem d) je uvedeno, že rodinným příslušníkem pro účely tohoto zákona se rozumí nezaopatřený přímý příbuzný ve vztupné nebo sestupné linii nebo takový příbuzný manžela - občana Evropské unie. V daném případě příslušníkem občana Evropské unie je V.K. - občan Slovenské republiky a podle přesvědčení žalobce se příslušníkem občana Evropské unie stala i matka žalobce V.K., kteří žijí spolu se žalobcem v K. v České republice.
5. Rovněž tak je nutné uvést, že v odstavci 4 pod písmenem d) je uvedeno, že ustanovení tohoto zákona týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie se obdobně použijí i na cizince, který hodnověrným způsobem doloží, že je příbuzným občana Evropské unie, neuvedeným v odstavci 1) pokud má s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti.
6. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že žalobce, pokud žije se svojí matkou a se svým otcem, byť nevlastním, tvoří s nimi společnou domácnost. V žádném případě proto není na místě zamítnutí žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu s odůvodněním, že žalobce není rodinným příslušníkem občana Evropské unie, uvedeným v ustanovení § 15a) zákona o pobytu cizinců. Je nutné podotknout, že v daném případě zákonem lex specialis je skutečně zákon o pobytu cizinců, nicméně v daném případě nelze opomenout i občanský zákoník, který jasně říká, kdo je rodinným příslušníkem. České právo nerozděluje syna na vlastního či nevlastního a rovněž tak nerozděluje ani otce na vlastního či nevlastního. Proto nelze tvrdit, že žalobce není rodinným příslušníkem občana

Evropské unie. Slovenská republika stejně jako Česká republika patří jednoznačně do Evropské unie a občané těchto republik jsou občany Evropské unie. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců v podstatě převzala všechno to, co bylo uvedeno v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a přiklonila se k nesprávným závěrům zejména o tom, že žalobce, jak již bylo uvedeno, není rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Kdyby tvrzení odvolacího správního orgánu v naznačeném směru bylo považováno za pravdivé, pak je nepochybné, že by žalobce byl takovým názorem tohoto správního orgánu diskriminován.

7. Žalobce tvrdí, že tímto rodinným příslušníkem občana Evropské unie je a na tomto nic nezmění ani fakt, že žalobce je doposud závislý na výživě své matky paní V.K. a svého nevlastního otce V.K.
8. Nutno ještě dodat, že výživu poskytovala matka i nevlastní otec žalobci ještě v době, kdy byl žalobce na území Ukrajiny a bylo to proto, že žalobce se nedokázal sám uživit, byt pracoval ve dvou zaměstnáních. Skutečnost, jaké částky mu posílali jeho matka a otec na Ukrajinu, byla zjištěna již před správním orgánem prvního stupně. Přesto k tomuto není brán zřetel a poměrně vysoké částky, které byly žalobci posílány, dnes oba správní orgány doslova bagatelizují a opomíjejí.
9. Závěrem žalobce dodává, že velice trpí tím, že na Ukrajině nemohl žít kvůli tomu, že se nedokázal sám uživit ale zejména kvůli válce a neustálému nebezpečí, které hrozí v místech, kde bydlel, ale i kvůli tomu, že zde v České republice jako magistr v oblasti finanční nemůže doposud pracovat, neboť je mu stále upíráno právo být rodinným příslušníkem v rodině V.K. a V.K., i když je žalobce jediným potomkem manželů K.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve věci námitek žalobce plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále na odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí.

IV.

Replika žalobce

11. V replice žalobce zopakoval svou dosavadní argumentaci a uvedl, že i pokud by věc byla posuzována tak, že žalobcem není synem občana EU, je nutno poukázat na směrnici 2004/38/ES, která nedefinuje pouze pojem rodinný příslušník občana EU, jakožto nějakou ucelenou a uzavřenou kategorii, ale zná i pojem tzv. „oprávněné osoby“. Pokud by bylo hleděno na žalobce i jako na oprávněnou osobu, byl by žalobce stále příbuzným občana EU.

V.

Posouzení věci soudem

12. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaná s tím vyslovili souhlas.

VI.

Rozhodnutí soudu

13. Žaloba není důvodná.
14. Předmětem sporu mezi účastníky byla otázka, zda žalobce je rodinným příslušníkem občana Evropské unie ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců. Soud předesílá, že důvody, proč v případě žalobce nedošlo k naplnění jednotlivých skutkových podstat vymezených v daném ustanovení, a tedy jej nelze považovat za rodinného příslušníka občana Evropské unie, pečlivě a podrobně popsaly správní orgány v napadeném, resp. prvoinstančním, rozhodnutí. V tomto směru nebylo třeba žalované cokoliv vytknout, a soud tak v tomto směru plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130 (k dispozici na www.nssoud.cz), podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“
15. Jestliže žalobce uvádí, že správní orgány nevzaly v potaz § 15a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, pak dané tvrzení není pravdivé, neboť prvoinstanční orgán se na straně 4 a 5 danou otázkou výslovně zabýval a zcela správně dovodil, že žalobce není ani ve smyslu tohoto ustanovení možno považovat za rodinného příslušníka občana EU. Mezi žalobcem a manželem matky žalobce (občanem EU) totiž není dán příbuzenský vztah, jehož existence představuje základní podmínku pro aplikaci § 15a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Právní řád chápe příbuzenství jako vztah osob založený na pokrevním poutu, nebo vzniklý osvojením (viz § 771 a násl. občanského zákoníku), přičemž mezi manželem matky žalobce a žalobcem není dáno ani pokrevní pouto, ani příbuzenský vztah vzniklý osvojením.
16. V projednávané věci nepřipadá v úvahu ani aplikace § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, podle něhož platí, že „rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho potomek nebo předek anebo potomek nebo předek manžela občana Evropské unie, pokud je z důvodu uspokojování svých základních potřeb závislý na výživě nebo jiné nutné péči poskytované občanem Evropské unie nebo jeho manželem, nebo byl na této výživě nebo jiné nutné péči závislý bezprostředně před vstupem na území ve státě, jehož je občanem, nebo ve státě, ve kterém měl povolen pobyt.“ Důvody, na základě kterých nelze žalobce považovat za „osobu závislou na výživě nebo jiné nutné péči manžela občana EU“ přesvědčivě vymezil prvoinstanční orgán na straně 3 a 4 svého rozhodnutí, když podrobně rozebral osobní a majetkové poměry žalobce na Ukrajině a učinil závěr, že žalobce nebyl před svým příjezdem do České republiky závislý na výživě či péči ze strany své matky. Na souzenou věc nijak nedopadá ani vymezení „oprávněných osob“ v čl. 3 směrnice č. 2004/38/ES, kterou zmiňuje žalobce v replice, neboť daný evropský předpis operuje ve shodě s vnitrostátní právní úpravou s nutností výživy či jiné péče ze strany občana EU či členů jeho domácnosti.
17. Na závěru o tom, že žalobce není rodinným příslušníkem občana Evropské unie, nemůže nic změnit ani zcela obecné tvrzené uplatněné v žalobě, že žalobce „na Ukrajině nemohl žít kvůli tomu, že se nedokázal sám uživit, ale zejména kvůli válce a neustálému nebezpečí.“ Jak vyplynulo z důkazního řízení před prvoinstančním orgánem, žalobce se na Ukrajině uživit mohl. Pokud se jedná ohrožení žalobce v důsledku válečného konfliktu, pak právní řád upravuje zcela jiné právní prostředky, jimiž se může žalobce domoci ochrany (např.

azylové řízení), pro projednávanou věc jde o tvrzení nemající žádnou spojitost s posuzovanou otázkou (tj. zda žalobce je rodinným příslušníkem občana EU).

18. Soud pro úplnost uvádí, že nepřehlédl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí v úvodu nesprávně uvedl datum narození žalobce (22. 5. 1958 namísto 22. 5. 1988), v celém kontextu souzené věci toto považuje toliko za chybu v psaní, resp. zjevnou nesprávnost, když v rámci správního řízení bylo jednáno právě s žalobcem, v prvoinstančním rozhodnutí bylo uvedeno správné datum narození žalobce a z napadeného rozhodnutí je zcela jasně patrné, že výrok i odůvodnění se vztahují právě na případ žalobce, proto nepřipadá v úvahu záměna žalobce s jinou osobou a napadené rozhodnutí tak v žádném případě nemůže být vůči žalobci „neúčinné“, jak tvrdí v podané žalobě.
19. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Náklady řízení

20. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaná se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 26. 9. 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu